

Ligloop vir slagspreuk-slaggate.

Van al die verkoopstegnieke wat suksesvol ingespan word, is 'n slagspreuk seker die gewildste. "Afrikaans vir Almal" lê gemaklik op die tong. Dis klankryk, met so 'n ietsie van assonansie en 'n bysmakie van populisme. Met die regte grafika daarby sou dit só maklik 'n geslaagde slagspreuk kon wees. Maar 'n slagspreuk sonder 'n geloofwaardige onderbou kan maklik 'n slaggat word. Die 1987 HNP slagspreuk "Bly Blank, my Volk" versprei dekades later steeds 'n bitter walm, terwyl daar meer onlangs 'n morele storm losgebars het oor Reebok se advertensiemantra "Cheat on your girlfriend, not on your workout."

"Afrikaans vir Almal" vra dus dat ons taal moet ligloop vir slaggate: 'n taal wat gemaklik 'n vlaktepad trap, wat 'n klipperige bergpas kan aandurf, en wat in die sand 'n duidelike voetspoor kan los.

Só loop 'n taal 'n vlaktepad : met gesellige gemeenskapheid. Die taal proe palet-pikant, met die talmende nostalgie van eertydse lourierblare en vinkel, en met 'n lekker pittige peperbyt van humor. Dis kruierik, maar nie oormatig gekrui nie; plattelands, maar nie platvloers nie (Casper de Vries, hou verby !). Die taal is gul en gasvry: dit het plek vir halaal, Hajj, halala Afrika, hosanna en hallelujah. Die taal kan grom en gasgee, kan troos en sus. Dit omsluit die borrelende geesdrif van Emo Adams se Shongololo Shuffle, dit kopknik saam met die ritmiese woordvernuif van Hemelbesem, dit drenteldroom saam met Coenie de Villiers. En die taal is hutsmerk cool, oukei!

Só klim 'n taal 'n klipperige bergpas : met ontsag en empatie en eerlikheid. Dit erken die eerste publikasie in 1845 in Afrikaans: 'n Arabies-Afrikaanse geskrif, die Gabomatliem. Dit verwerp "hulle" en "ons" drogredenاسies. Dit kies bemiddeling bo hofsake. Dit is losgewikkel uit die doringtakke van Bloedrivier, gesuiwer deur Sharpeville en die Soweto-opstande, en staangemaak in Distrik Ses.

Die taal praat Pretoriaans en Kaaps. Dit is sielgewortel in die grond, saam met dr Mathews Phosa. Dit sê saam met NP van Wyk Louw die heilige, nooit-gehoorde dinge wat flikker om die grense van ons duister woorde, én erken saam met Nathan Trantraal die gif in vergifnis , wat ôs ammel siek gemaak het.

“Afrikaans vir Almal” moet ook ‘n duidelike voetspoor laat vir ons land se kinders en ons kinders se kinders. Dit vra suiwer kommunikasie. Dit vra wedersydse respek vir elkeen se taal van heimat en heimwee. Dit vra ook ‘n kindervriendelike leeromgewing. Die kurrikulum vir Afrikaans as Eerste Addisionele Taal (wát vir ‘n bekvol is dit ?) behoort klakkelose taalleer uit te gooi. Wat gaan kennis van voornaamwoorde, persoonlik, onpersoonlik, aanwysend en ... bid jou aan ... betreklik (vir negejariges !) ons help om Afrikaans toeganklik te maak vir ander taalgroep-kindere? Hier waar dit nie meer net Sus en Daan is wat maats is nie, maar ook Sus en Sizwe , en Daan en Desai. Die daaglikse voorlees, memoriseer en giggelgeniet van Jaco Jacobs se verseboek “Moenie hierdie boek eet nie” sal ‘n veel meer sinvolle leerervaring wees !

Afrikaans vir Almal ... ja, inderdaad. Vryvoetig in verskeidenheid op die vlakkepad van elke dag se omgaan, eerbaar met integriteit op die klipperige bergpas van inklusiwiteit, en met ‘n duidelik-volgbare spoor in die sand, wat lei van gister na môre.’n Slagspreuk sonder snelstrikke, sonder slenters, en veral ... sonder slaggate.